

Bojan Radašinić

To su bili dani

2.

nakon što je sandra otišla
često sam morao u nevezanim razgovorima
čak i neznancima
objašnjavati svoju situaciju
odgovarati na pitanja poput
šta ćeš tamo raditi
zašto ti je cura otišla
a ne može ovdje ništa nać
jel joj priznaju faks
jel se tamo dobro živi
uvijek sam vrtio iste odgovore
bez obzira s kojim sam ljudima razgovarao
kad bi mi odgovarali
da bi i oni otišli
samo da imaju priliku
da je ova situacija stvarno grozna
i da će tu za dvije godine biti čile
primio bih čaši ili šalicu
i lagano ju vrtio po stolu
tada bi svi zajedno šutjeli
i čekali nekog vruga da se desi
kad bi ih kasnije susretao u gradu
tapšali bi me po ramenu i pitali
još si tu
kad ideš
kako ti je cura

6.

sjetio sam se
kako nam je bilo lijepo u puli
u uvali valsaline
u našoj sobi sa šest kreveta
izvanredno ljeto
naše prvo zajedničko
upijali smo sve oko sebe
igrali smo šah
sprijateljili se sa osobljem
i jednom malom
kćerkom konobara i konobarice
ona nam je opisivala
ono što vidimo
to je jackson
on nosi kaput i usred ljeta
u villi idola su čudni ljudi
sjedili smo na terasi
i gledali krštenje u
bijelim majicama
djevojčica je rekla
da nikad nije vidjela
bicikl na krštenju
rutinski smo obilazili spomenike
i slikali se pored njih

7.

putovanje se nakon
pola sata prekida
slovenska granica
naši policajci štrajkaju
pa rade kao ljudi
pitaju glupa pitanja
za tri sata opet stajemo
mrak hladnoća cesta wc
kašalj cigarete vjetar
na talijanskoj granici
vozač daje cariniku dvije
konzerve coca-cole
sljedećih šest sati
vozimo se autoputom uz
jedno kraće stajanje negdje
oko tri ujutro švicarska
svi van iz busa
turistiko
si turistiko
carinici mladi i mesnati
nakon luzerna brzo
dolazi zürich
govori jedan putnik

9.

sva si mekana
ruke su ti rastegnute
plastičnim vrećicama
trgovačkog lanca migros
neke stvari su uvijek
i svugdje iste
od toga nismo htjeli pobjeći
daj mi malo te vrećice
kažem joj
putem do kuće
vodimo ozbiljne razgovore
s lakoćom prepoznajemo strance
pokraj nas prolaze šarena djeca
na metalik romobilima
stanovi su u ovoj zgradi jeftini
i u njima nema nijednog domaćeg
telefon rijetko zvoni
na njega se javljaš
svojim slavenskim prezimenom
sa svim onim č i ć

12.

ovdje ćemo uvijek biti stranci
oni ih mrze
pa vidiš kakvi su
i koliko ih je po ulicama
šviceri ne znaju kako bi
izgovorili naša imena
oni su hladi i nije im
ni do koga stalo
imaju one štitnike za oči
kao konji da gledaju ravno
čovječe neće nam biti lako
onda smo počeli plesati
i pjevati sinatru u prijevodu
ausländer in der nacht
u sobi je bio mrak
ljubio sam joj kosu
mislio sam
u našem slučaju
bit će drugačije